Proletari din toate țările uniți-vă!
In lupta pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VII Nr. 34 (386) * Miercuri 27 Aprilie 1955 * 4 pag. 15 bani

Vă adresez această scrisoare prin gazeta noastră „Scânteia pionierului".

Sunt pionier în clasa a VII-a și învăț bine. Aproape toate notele mele sunt numai de 5. Am un singur 4. Anul acesta voi da examenul de absolvire a celor 7 clase și mă străduiesc să-l trec cu rezultate bune.

La fel se străduiesc și ceilalți pionieri, colegi cu mine. Și ei vor să obțină rezultate bune la învățătură.

Deunăzi, clasa noastră a avut o discuție: „Ce vom face după ce vom termina clasa a VII-a?"

Fiecare din noi ne-am pus această întrebare.

— Vreau să mă fac doctor, ne-a mărturisit un coleg.

— Eu, inginer — a răspuns altul. Profesor... arhitect... O parte din elevii din clasă doreau să-și aleagă numai meseriile acestea.

— Ba eu vreau să mă fac mecanic, le am spus. Dar un mecanic bine pregătit. Un mecanic care să cunoască și carte suficientă și meserie. De aceea am să învăț cât mai mult, ca să pot deveni un mecanic bun.

— Nu e bine să fii muncitor, a spus Ceteanu Horia. Te murdărești, îți intră praf în ochi, pe când funcționar!...

— Și apoi e greu ca muncitor. Ca să muncești în întreprindere, trebue să fii tare, sănătos, își dădu părerea și Rotaru Aurel.

Cu toate că unii dintre ei au vorbit astfel, eu tot mecanic vreau să mă fac, pentrucă îmi plac mult mașinile. Cât despre colegii mei, eu cred că ei n'au dreptate.

De aceea vă rog să vă spuneți părerea dumneavoastră.

Florin MARGINEANU
cl. a VII-a
Școala medie de băieți Nr. 6 — Cluj

Povestind despre examen

— ...Și chiar nu ți-a fost deloc teamă, n'ai avut emoții nici la examen? o iscodi Ioana elevă în cl. a IV-a pe sora ei, Elena Georgescu din clasa a VI-a.

— De ce să-mi fie? Doar nu m'a întrebat nimic deosebit de cele învățate în timpul anului.

Se va ține de cuvânt?

E prima dimineață însorită, după un șir de zile ploioase, mohorîte.

In curtea școlii este hărmălaie mare. In mijloc, pe terenul de volei, se antrenează echipa școlii. De-o parte și de alta a plasei, zboară când și când mingea, dar mai mult se aud strigătele jucătorilor care cu toții, fără excepție, arbitrează match-ul.

In restul curții copiii aleargă, fetele joacă șotron sau de-a v'ați-ascunselea. Din altă parte se aud strigăte supărate:

— Lupaș, dacă mă mai tragi de cozi, țip! —

— Hei, Lupaș, degeaba fugi după mine, nu ți-am luat eu mingea.

— Potolește-te, Lupaș! Ce, nu vezi bine? Alergi prin curte de parcă ai fi în câmp!

Așa l-am cunoscut pe Lupaș Vasile, din clasa a V-a. Și, ca pentru a completa portretul lui, câteva colege mi-au spus: „Lupaș al nostru se ține de câtăva vreme numai de joacă. Din cauza asta a luat și multe note proaste."

Intr'adevăr, parcă era o zvârlugă Lupaș în treningul albastru apărea într'un colț al curții, ca numai după o clipă să dispară și să răsară în altă parte, și așa mereu, până când, istovit de alergătură, se așeza undeva să se odihnească. Dar și răgazul acesta nu era decât de câteva clipe, căci din nou, pornit ca din praștie, Lupaș începea să alerge iar. Către sfârșitul recreației am stat puțin de vorbă cu el. Imbujorat de alergătură, cu părul vâlvoi, Lupaș vorbea, dar privirile îi alergau cu neastâmpăr în toate părțile.

— E adevărat, îmi place mult să mă joc și mai ales cu trotineta... Din cauza asta... ei da, din cauza asta am primit multe note proaste. Albert, adică Varga Albert, prietenul meu, îmi spune mereu: Vasile, mai lasă joaca. La vară o să-ți fie mai greu să renunți la excursii și distracții ca să înveți pentru corijențe. M'am gândit eu de multe ori că are dreptate, dar dacă-mi place atât de mult să mă joc, ce să fac? Cu toate astea i-am promis c'am să mă îndrept.

★

...A doua zi după amiază. Printre prichindeii ciclului I se ivesc ici-colo siluete mai răsărite de băieți și fete. Sunt cei dintr'a VII-a. Primii au venit Cosmuță Titus și Meteș Tiberiu. Au brațele încărcate cu eprubete, sticluțe și creuzete. Vor face împreună experiențe de chimie cu aparatele și substanțele aduse de Cosmuță, dela el de acasă.

— La o parte, faceți loc! strigă cineva în curte. Ca o nălucă, Lupaș Vasile trecea cu trotineta prin mulțimea de copii. Peste puțin apăru și Varga Albert, prietenul lui. Curioși să vadă ce fac cei dintr'a VII-a au intrat în clasa lor. Ca vrăjit, Lupaș lăsă trotineta jos din mână și se apropie de banca unde fuseseră întinse sticluțele, eprubetele și creuzetul pentru experiențele de chimie.

— Ce căutați voi aici, n'aveți de lucru? îi întrebă Cosmuță.

— Lăsați-ne și pe noi să vedem ce faceți. Nu ne atingem de nimic, pe cuvânt de onoare.

— Dar lecțiile ți le-ai făcut, Lupaș? Il întrebă Meteș cam ironic.

— Da, mi-am făcut. Uite, Varga e martor. Nu-i așa, Varga?...

Se adunaseră vreo 15 băieți și fete. Inc̆epură experiențele. Au preparat clorură de calciu, oxigen și au demonstrat practic proprietățile oxigenului. Cosmuță, ajutat de Meteș, făcea experiențele și totodată explica și scria pe tablă formulele.

Neastâmpăratul Lupaș se liniștise de tot, nici nu se mai clintea în bancă, atât era de atent. Lui Varga Albert tichia de pe cap i se strâmbase, parcă mirată și ea de cele ce vedea. Amândoi erau fermecați de misterele Chimiei.

★

Au plecat împreună spre casă. Absorbit încă de cele ce văzuse, Lupaș trăgea după el trotineta.

— Ai văzut, Albert, ce frumos. Și noi o să învățăm lucrurile astea. Ne facem și noi un laborator acasă, vrei?

— Da, sigur că vreau. Dar cine știe, poate că n'o să mai fim colegi până atunci; tu văd că n'ai de gând să înveți serios.

— Nu zău, Albert, hai să învățăm împreună. Azi vino tu la mine. Am să mă joc numai după ce termin lecțiile...

...Se va ține oare de cuvânt Lupaș?

Mia IONESCU
Școala de 7 ani Nr. 3, Cluj.

In cinstea zilei de 30 Aprilie

● Incă din luna Martie au început pionierii din comuna Mogod pregătirile pentru sărbătorirea zilei de 30 Aprilie, cea de a 6-a aniversare dela înființarea organizației de pionieri din țara noastră.

Mereu, în timpul lor liber, pionierii se strâng la școală și cu multă voioșie repetă cântecele, dansurile, recitările, piesa — întreg programul serbării.

Festivitatea aceasta va fi deschisă printr'o adunare solemnă în cadrul căreia vor fi primiți în rândurile pionierilor din unitatea noastră încă 6 școlari.

Leontina SAS
corespondenta „Sc. pionierilor"
din Năsăud

● *Cu inima plină de bucurie și emoție, pionierii din raionul Beclean întâmpină ziua în care au luat ființă primele detașamente de pionieri din țara noastră.*

In Aghireș, Sechința, Beclean, Figa și alte comune, vor fi primiți noi membrii în organizația de pionieri. De asemeni se pregătesc programe artistice.

Poți veni zi a pionierilor! Vom fi pregătiți.

V. FLORIAN
activist al comitetului
raional U.T.M.-Beclean

● Ca și ceilalți pionieri din patria noastră, ne pregătim și noi pentru ziua de 30 Aprilie. Știți cum? Vom aranja grădinița școlii și școala, frumos de tot! Ca pentru o zi de sărbătoare.

Pionierii noștri vor planta 5[illegible]0 de puieți și se vor întrece la strânsul fierului vechi. Vom realiza însă mai multe, dar nu vrem să ne lăudăm.

Dumitru COSMA
Școala de 7 ani
din comuna Cudalbi
raionul Bujoru-reg. Galați

In cinstea zilei de 1 MAI

Ţesătoarea utemistă Ferestrăoaru Maria dela Intreprinderea „Ţesătura"-Iaşi, întâmpină 1 Mai cu fapte demne de această sărbătoare: depăşirea planului pe luna Martie cu 18%.

Brigada a II-a a ieşit... întâia!

Indată după încetarea ploilor, care au bântuit vreme îndelungată prin aceste meleaguri, colectiviştii din comuna Monoştor au ieşit la câmp, să înceapă însămânţările. Brigada a II-a a primit sarcină să se ocupe de însămânţatul cartofilor. Apropierea lui 1 Mai a prilejuit o însufleţită întrecere între brigăzi; brigada a II-a nu vrea să rămână în urmă, ba chiar dimpotrivă! Aşa dar, la lucru.

In curând ogorul se preschimbă într'un adevărat furnicar. Boroanele trec netezind pământul, în urmă vin cei care fac cuiburile şi însfârşit cei care pun înăuntru cartofii de sămânţă. Tovarăşi ca Mărăşescu Traian, Molnar Pal, Szocs Ferenc, Ciurescu Petru, muncesc cu deosebită tragere de inimă.

El ţin foarte mult la bunul renume al brigăzii lor şi ar face tot ce le stă în putinţă pentru ca acest renume să nu aibă de suferit.

La amiază toată lumea se odihneşte şi face cinstea cuvenită bucatelor aduse la tarla. Apoi oamenii iau seamă la felul în care au lucrat până acum şi chibzuiesc cum ar face să lucreze mai bine şi pornesc din nou la treabă. De astă dată le este tovarăş şi cântecul. Un cântec vesel, care seamănă când cu ceardaşul, când cu sârba!

...Seara, la sediul gospodăriei, preşedintele Stoian Petru socoteşte cum a lucrat fiecare brigadă şi-apoi vesteşte colectiviştilor adunaţi:

— Cel mai bine şi mai bine a lucrat brigada a II-a, care, cum s'ar zice, a ieşit întâia pe ziua de azi!... Să vedem apoi mâine!

O nouă „locuinţă" pentru tractoare

In apropierea comunei Remetea din raionul Ghoerghieni, unde se află fabrica de praf de lapte „Mureşul", au poposit deunăzi câteva autocamioane cu scânduri şi felurite materiale de construcţie. Au venit de asemeni câţiva ingineri, care au bătut nişte pari vărgaţi în pământ şi au început a socoti suprafaţa locului împrejmuit cu pari. Unii s'au apucat să deseneze cu atenţie planul terenului.

Locuitorii din împrejurimi s'au grăbit să ceară lămuriri asupra acestor întâmplări. Un muncitor le-a spus cu bunăvoinţă:

— Facem aici un nou S.M.T. Se va numi Lazărea. In afară de ateliere şi remize pentru maşini o să ridicăm două blocuri şi două cămine pentru cei care vor lucra aici.

...De când s'a deschis şantierul, oamenii s'au obişnuit a vorbi mereu despre foloasele pe care le va aduce noul S.M.T. prin aceste locuri. De aceea îi privesc cu multă dragoste şi-i salută cu respect pe muncitorii constructori.

Cu numărul 142046

Locomotiva 142046 dela depoul C.F.R. Timişoara despică depărtările, făcând loc şirului de vagoane. Mecanicul cincisutist Şoşdeanu Achim şi fochistul Ungureanu Ştefan supraveghează bunul mers al maşinii. Ce-i drept, maşina umblă ca un ceasornic, totuşi dânşii nu-şi slăbesc atenţia Cei doi ceferişti urmăresc un scop însemnat: folosirea cât mai cumpătată a combustibilului. Dealtfel, amândoi sunt fruntaşi în lupta pentru economii. In cinstea lui 1 Mai au economisit 6,5 tone combustibil. Cu toate astea ei caută să-şi sporească şi mai mult contul de economii — şi au să reuşească, fără îndoială.

Pentru creşterea bunei stări a poporului

In ziua de 25 Aprilie, la magazinul de specialităţi „Delta Dunării" din Bulevardul 6 Martie, Nr. 2, forfota celor care cumpărau mărfuri cu noile preţuri reduse n'a contenit până seara târziu. S'au ieftinit doar toate produsele de pescărie cu 20 şi 25 la sută.

Tot atât de mulţi cumpărători au avut şi magazinele care pun în vânzare paste făinoase. Şi preţul acestor produse a fost redus cu 22 la sută.

In sectorul industriei textile s'a făcut de asemeni o reducere mare a preţurilor.

Aşa de pildă preţurile costumelor, paltoanelor sau pardesiilor pentru bărbaţi s'au redus între 6 şi 30 la sută.

Pentru voi şcolarii au fost reduse preţurile la caiete şi maculatoare cu 10 la sută, la ghiozdane şi serviete cu 10 la sută, la diferitele rechizite din lemn cu 15 la sută iar la creioane cu 12 la sută.

Fraţii şi surorile voastre mai mici vor putea avea de acum înainte şi mai multe jucării, căci şi preţul acestora a fost redus în medie cu 18 la sută.

Această nouă reducere a preţurilor a fost posibilă prin strădania comună a oamenilor muncii din patria noastră, care luptă pentru sporirea producţiei, pentru scăderea preţului de cost.

Hotărîrea Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Române cu privire la reducerea de preţuri cu amănuntul a unor mărfuri alimentare şi industriale şi a tarifelor de spectacole, dovedeşte o nouă creştere a nivelului de trai material şi cultural al oamenilor muncii şi este totodată un imbold în lupta pentru îndeplinirea şi depăşirea planului de dezvoltare a economiei naţionale pe anul 1955, ultimul an al planului cincinal.

Vă prezentăm INDONEZIA

In largul înspumat al oceanului creşte o pânză albă. Pe ţărm s'au strâns mulţime de oameni cu chipurile arămii şi cu păr de abanos. In ochii lor e curiozitate şi uimire. De unde vine oare această corabie? Cine sunt străinii? Un şef bătrân a făcut un semn: fluerele şi tobele să fie gata. Vor cânta în cinstea oaspeţilor necunoscuţi. Şi nimeni poate nu se întreba în clipele acelea cu ce gânduri le calcă meleagurile străinii de pe vas...

In uruit de lanţuri, corabia acostează. Pe ţărm coboară un grup de oameni cu priviri furişe şi întunecate. Un şuer scurt şi câteva zeci de săbii sclipesc în soare. „Oaspeţii" năvălesc asupra oamenilor cu feţe arămii. Bătrânul şef care ridicase mâna pentru salutul prieteniei se prăbuşeşte însângerat. Oamenii de pe ţărm se apără cu înverşunare, dar sunt copleşiţi. Năvălitorii îi măcelăresc cu cruzime. Nici femeile nici pruncii nu sunt cruţaţi. Ceva mai apoi, din colibele de trestie ale satului se înalţă o pală de flăcări înroşind cerul şi marea.

...Aceasta a fost prima întâlnire a indonezienilor cu cotropitorii olandezi. Era în anul 1610.

De atunci au urmat veacuri de suferinţă şi robie amarnică pentru poporul indonezian. Sumatra, Borneo, Iava. Sumbava, Madura... Una câte una, insulele cădeau în ghiarele colonialiştilor. Negustorii olandezi, lacomi de aur, jefuiau totul. Oştile de mercenari care îi „ocroteau" ardeau satele, ucideau sute de indigeni, ori îi sileau să muncească pe nimic pentru noii stăpâni. In aburii otrăvitori ai minelor de plumb, în besna pădurilor seculare, de unde se scoate cauciucul şi chinina, ori secerând trestia de zahăr pe plantaţii, indonezienii munceau până la istovire pentru a spori avutul colonialiştilor. Bastoanele supraveghetorilor lăsau dungi roşii pe spinările goale. Şi toate acestea cotropitorii olandezi le numeau „operă de civilizare"!.

Dar poporul indonezian nu s'a resemnat niciodată în faţa puterii şi cruzimii călăilor. El le-a opus de-a-lungul anilor o rezistenţă eroică, apărându-şi cu îndârjire pământul şi libertatea. Neuitat a rămas pentru poporul Indoneziei numele vajnicului luptător Dipo Negoro care, în veacul trecut, a condus ani de zile lupta locuitorilor din insula Java împotriva olandezilor.

Dar nu numai dela olandezi au avut indonezienii de suferit. In 1942, Indonezia a trecut în stăpânirea vremelnică a imperjaliştilor japonezi. Indonezienii le-au opus şi acestora o hotărîtă rezistenţă şi, sub conducerea Partidului Comunist, au trecut la lupta armată. In 1945, Japonia sub loviturile glorioasei Armate Sovietice a fost nevoită să capituleze. Chiar în acelaşi an, a fost proclamată Republica Indonezia. Dar hrăpăreţii negustori olandezi, însoţiţi de astă dată de trupe engleze, şi-au făcut din nou apariţia. Zbuciumata istorie a poporului indonezian avea să mai cunoască lupte...

Indonezia avea atunci în faţă pilda vie a marelui popor chinez, care-şi scutura mândru de pe umeri jugul greu şi vechi al robiei. Dorinţa sfântă de libertate a crescut mai aprig în inimile indonezienilor. Lupta s'a îndârjit şi n'a rămas zadarnică. In cele din urmă, poporul indonezian şi-a dobândit independenţa naţională. In 1953 lupta maselor populare a adus la cârma statului un guvern care cuprinde şi forţe progresiste patriotice şi care poartă Indonezia pe drumul dezvoltării libere şi paşnice.

★

Indonezia, ţara celor peste trei mii de insule, e o ţară întinsă şi bogată. Se află în partea de Sud-Est a continentului asiatic, şi este înconjurată de oceanele Pacific şi Indian. Are 80.000.000 de locuitori. Suprafaţa ei totală e de 1.904.000 km.², întrecând de 60 de ori teritoriul Olandei, ţară a cărei colonie a fost timp de 300 de ani. O bună parte din insule e acoperită cu păduri întinse, păduri în care cresc preţioşi arbori de cauciuc şi de chinină. Se ştie că Indonezia dă 40% din producţia mondială de cauciuc. Ea are de asemeni plantaţii întinse de ceai, piper şi trestie de zahăr. Subsolul este bogat în zăcăminte de plumb (18% din producţia mondială) şi de petrol.

Multe din bogăţiile Indoneziei şi în deosebi petrolul sunt însă exploatate tot de monopolurile străine. Dar imperialiştii nu se mulţumesc numai cu asta. Prin agenţii lor plătiţi ei caută să deslănţuie în Indonezia tulburări care să le uşureze instaurarea unei noi dictaturi şi să înăbuşe mişcarea democratică de acolo. Insă forţele populare indoneziene zădărnicesc aceste uneltiri mârşave. Conducătorii Indoneziei duc o politică de prietenie şi de dezvoltare a legăturilor cu U.R.S.S., R. P. Chineză şi celelalte ţări din lagărul socialist. Poporul indonezian se opune cu hotărîre tuturor încercărilor imperialiştilor de a deslănţui un nou război. Alături de toate popoarele Asiei, poporul indonezian luptă din răsputeri pentru nobilul ţel a omenirii: Pacea. In zilele acestea din urmă el a găzduit cu mândrie un eveniment covârşitor de însemnat în istoria lumii: Conferinţa ţărilor din Asia şi Africa. Conferinţa aceasta care s'a desfăşurat în oraşul Bandung (insula Java) a dus la întărirea prieteniei dintre aceste ţări în lupta comună împotriva războiului, colonialismului şi asupririi. In frunte cu marele popor chinez, care zideşte azi socialismul în patria lui, cele 29 de ţări participante la conferinţă au luat hotărîri importante, care vor dezvolta relaţiile dintre ele, vor netezi drumul dezvoltării lor libere şi paşnice. Hotărîrile acestea vor fi o stavilă de netrecut în calea colonialiştilor hrăpăreţi, doritori de război.

Evenimentul acesta găzduit de poporul Indoneziei arată limpede cât adevăr stă în cuvintele rostite de Ciu En-lai, reprezentantul Chinei populare la conferinţa dela Bandung:

„Au apus pentru totdeauna zilele când soarta popoarelor Asiei şi Africii era hotărîtă după bunul plac al altora".

Vasile MANUCEANU

Echipa de dansuri din SATUL TRANSILVĂNEAN

Zările de farmec pline
Strălucesc în luminiș,
Zboară mierlele'n tufiș,
Și din codrii noaptea vine
Pe furiș...

Pe furiș, așa ca'n versurile poetului născut în satul acesta, sosește și acum noaptea. In depărtări, se aprind ca niște torțe cu lumină de aur stelele. Pulberea fină a întunericului pătrunde pe ulițî.

Dinspre cooperativă se desprind două umbre. Mai aproape se pot distinge bine. Sunt Sandu Floarea și Cihărean Saveta, din clasa a VII-a. Amândouă se îndreaptă spre școală.

— Oare ce mai pregătesc copiii? se întreabă două vecine de prin

apropierea școlii. Și au de ce să fie curioase: De câtva timp, cum se întunecă, se îndreaptă spre școală grupuri, grupuri, băieți și fete. Poate sunteți și voi curioși să știți de ce se adună la școală pionieri? Da?... Veniți atunci după mine...

Auziți cum se întrec vioara și acordeonul? Auziți cum tropotesc cu zgomot încălțările pe podele? Cred și eu că ați ghicit, înăuntru se joacă. Se fac repetiții la dansurile naționale.

Să intrăm în sala de repetiții. Ce bine se potrivesc la joc Câmpeanu Veturia cu Ilie Damian, dar nici celelalte perechi nu-s mai prejos. Fetele toate sunt îmbrăcate cu șorț înflorat și ie albă ca spuma Sălăuțului*). Băieții au chimir lat la brâu și clopuri împodobite cu flori proaspete de primăvară.

La vioară cântă cu mult foc pionierul Țâncă Vasile. El a prins meșteșugul dela tată-său, care-i muzicant cu faimă în sat. Tânărul profesor Ilovan Onisim cântă la acordeon. El vine în mijlocul pionierilor ori de câte ori ei se pregătesc pentru serbări.

La „Călușarii de câmpie" vezi numai băieți. Se joacă din ce în ce mai grăbit, cu chiuituri de voie bună, în timp ce palmele lovesc cu zgomot carâmbii cismelor... Fetele privesc cu atenție, ca nu cumva să se strecoare în jocul băieților vreun cusur. Nu pentrucă ar fi ultima repetiție a echipei de dansuri, ci fiindcă e bine ca toate greșelile să fie îndreptate din timp.

Pionierii școlii elementare din satul Coșbuc, raionul Năsăud, vor merge în ziua de 1 Mai să dea serbări în satele vecine și la Sângeorgiu-Băi. Echipa de teatru și dansuri are experiența anului trecut, când a dat serbări în cinstea zilei de 7 Noembrie la Dealul Ștefăniței, la Nimigea de jos și la Florești.

Datorită muncii neobosite a pionierilor, anul trecut echipa lor de dansuri a fost premiată pe raion.

Nenumăratele repetiții de până acum, vor asigura și de data aceasta succesul echipei. Și colectivul de teatru s'a pregătit. Se va prezenta dramatizarea poeziei „Mama" de George Coșbuc și se va recita poezia „La Oglindă". Pioniera Popovici Fica va interpreta rolul mamei, iar Coșbuc Viorica și Țâncă Maria vor juca rolul fetelor. Corul pregătește câteva cântece care de pe acum sunt executate cu pricepere.

De 1 Mai, satele în care vor da serbări pionierii din satul Coșbuc vor răsuna de jocuri și cântece, de voie bună. De asta se străduiesc pionierii adunați la școală acum, în pragul nopții: pentru ca fiece clipă din ziua de sărbătoare să respire bucurie și cântec.

Elena DRAGOȘ

*) Sălăuț = apă care trece prin satul Coșbuc.

PE LOTUL ȘCOLAR

Sub razele soarelui care svântă pământul reavăn, aceste pioniere fac brazdele pentru semănături și răsaduri. Sfărâmând bulgării ele știu că plantele se vor dezvolta mai ușor și mai bine. Pomii sunt de asemeni curățați de omizi și crengile uscate. Astfel aspectul grădinii va fi mult mai atrăgător.

Cu inima voioasă

Brigăzile au ieșit la lucru în ciuda picăturilor mărunte și repezi de ploaie, care cad într'una. O inimă voioasă și tânără ca aceea a pionierilor nu dă înapoi nici în fața unor încercări mai grele, dar-mi-te înaintea ploii. Și-apoi aici la Bicaz freamătul puternic al muncii nu se oprește nicio clipă. Fiii acelora care muncesc pe șantier, pionierii, nu se lasă nici ei mai prejos decât părinții lor.

Lotul experimental se întinde pe o suprafață de 600 m^2. Locul acesta, care numai cu câteva zile în urmă era o paragină, este acum străbătut de brazde adânci, din care se înalță aburi proaspeți.

Pionierii vor cultiva în grădina lor, plante neobișnuite cu clima din partea locului. Astfel, ei vor face încercări de adaptare, la sol a bumbacului, a tarhonului și ismei.

...Dar de ce o fi strigând Iuliu David?

— Iuliu a găsit o larvă! vestește Ciucur Marieta.

— Iuliu, să aduci larva la laborator, o să avem nevoie de ea — spune Iliuță prietenului său.

Și pentrucă veni vorba de laborator, mă opresc să vă mai spun câte ceva. Pionierii dela școala Dodeni din Bicaz, au un laborator bogat de Științele naturii, Chimie și Fizică.

Acolo, naturaliștii au crescut astă iarnă castraveți la lumina electrică. Intr'un sertar se află zeci de plicuri cu diferite semințe de legume, flori și fructe. Pionierii din clasele mai mici au pus răsaduri în lădițe. In laborator poți găsi tot felul de specii de plante.

Profesorul de Științele naturii a citit într'o revistă sovietică despre metoda izolării terenului prin hârtie. Metoda aduce mari avantaje și s'a hotărît punerea ei în practică pe lotul experimental. Pionierii au acoperit brazdele cu hârtie, deasupra hârtiei au așezat pământ din belșug pe care l-au însămânțat. Plantele noi se vor desvolta în voie. In schimb buruienile nu pot ieși la suprafață, fiind împiedicate de hârtie. Plantele semănate, având rădăcina puternică, străbat lesne hârtia cu rădăcina lor și se fixează nestingherite în pământ.

Pe lotul lor pionierii vor experimenta și metoda polenizării artificiale...

...Un grup de băieți au dat foc unui maldăr de vreascuri și gunoaie, pe locul unde va fi pepiniera de pomi fructiferi. Flăcările răsar palide, împrăștiind fum în jocul ploii mărunte dar cu încetul, se deșiră în limbi roșietice, care mistue vreascurile.

Maldărul de cenușă este adunat și împrăștiat pe brazde de Anca Alexandrescu și Ciucur Persida.

— Vom avea un pământ bine îngrășat — își spun pionierele.

— Brigăzile noastre seamănă cu brigăzile din gospodăriile colective — începe să-mi explice pioniera Vasiliu Maria. La noi în brigadă Iordache Ion se ocupă de munca economică. El procură dela pionieri sau cumpără semințele trebuincioase.

Marieta Obroceanu se îngrijește de unelte. Și așa, fiecare pionier din brigadă răspunde de ceva — adaugă responsabila brigăzii fruntașe.

Măruntă dar inimoasă, Ciucur Persida dintr'a V-a sapă cu hărnicie pământul. Cu așa oameni hotărîți nu se îndoiește nimeni că în curând se va vorbi cu admirație despre bogățiile acestui lot, și despre tinerii grădinari care le-au obținut.

Al. MIHU

Trei băieți cu nota 2

(După corespondența primită dela pioniera Năfornită Doina el. a VII-a A, Șc. de 7 ani Nr. 6 din Bacău).

Toată ora Schmidt se zbate
Celor ce răspund să sufle?
Insă vezi, de câți 2 are
Nu mai poate să răsufle.

Scamator vestit, Hârjoabă,
In mișcări foarte vioi
Din jobenu-i scoate iepuri
Iar la ore nota 2.

Iar Necul ea bătăușul
Pumnii-și cearcă fel și fel.
Nota 2 de asta știe
Și nu-l cruță nici pe el.

Nicolai Bogdanov

PRIETENIE

Curând se împlinesc zece ani de când au tăcut tunurile în Europa. După ani grei de război, 9 Mai 1945 ziua victoriei, a vestit lumii întregi capitularea fascismului german.

Cu prilejul împlinirii a 10 ani dela victoria armatelor Sovietice asupra fascismului german, începem publicarea unor povestiri despre minunatele fapte ale ostaşilor sovietici.

★

De prieteni ai nevoie întotdeauna, dar mai ales în război.

Radiotelegrafistul Stepan Cuznețov şi mitraliorul Irgaş Djafarov care făceau parte dintr'o companie de infanterie, erau buni prieteni. Cuznețov era un flăcău vesel cu ochi albaştri şi părul bălai, de fel din Riazan, iar Djafarov era un kazah oacheş locuitor al stepelor, întotdeauna murmurând câte un cântec.

Lui Kuznețov îi plăceau cântecele lui.

— Melodia-i frumoasă, induioşătoare, dar nu înțeleg cuvintele — spunea el, trebue să învăț kazaha. Şi în timpul marşului el învață limba kazahă.

Prietenii erau mereu împreună, mâncau dintr'o gamelă, se înveleau cu o singură manta. Iar înainte de a adormi mai stăteau mult timp de vorbă.

— Cum se spune patrie în limba ta — întreba unul dintre ei.

— Otani, răspundea celălalt.

— Da, cum se spune „mamă" în limba kazahă?

— Anà.

— Otani, anà, foarte bine!

In cele din urmă Kuznețov începu să înțeleagă cântecele lui Djafarov şi le traducea adesea în limba rusă.

Prietenia dă forțe noi, de multe ori te salvează de mari primejdii. In cazul nostru poate că Djafarov şi Kuznețov ar fi pierit chiar în ajunul victoriei, dacă n'ar fi existat forța prieteniei care să-l fi unit. Ascultați numai întâmplările care urmează şi care au avut loc în zilele asaltului asupra Berlinului.

Compania ocupă o casă la o răspântie care închidea calea spre Reichstag. Casa fu încercuită de duşmani. Nu mai erau grenade şi gloanțele erau pe terminate.

Kuznețov ceru atunci ajutor prin radio dar emisiunea fu întrerceptată de radiotelefonistul duşman.

In ajutorul celor încercuiți sosiră totuşi tancuri sovietice dar ele fură atacate de două tancuri duşmane „tigru", ascunse după porțile caselor.

Ce era de făcut? In casa impresurată, jumătate din soldați erau răniți. Mitraliera lui Djafarov fusese distrusă de un obuz, iar el zăcea întins pe podea, rănit.

— Eşti viu Irgaş? — se aplecă deasupra lui Kuznețov.

Kazahul schiță în colțul gurii un zâmbet slab.

— Să ne luăm rămas bun, prietene... Uite că nemții se strâng pentru contraatac, iar noi nici măcar n'avem cu ce-i întâmpina.

— Cere ajutoare. Cheamă tancurile noastre. Să intre prin magazin, prin vitrină, aşa cum am intrat şi eu aici... Magazinul este mare, are podeaua de beton, şopti Irgaş, în delir, în limba kazahă.

— Nenorocire, frate: radiotelefonistul fascist interceptează orice comunicare, ştie bine limba rusă.

— Nu vorbi ruseşte, transmite în kazahă!

Kuznețov îi strânse mâna lui Djafarov şi-i şopti:

— Bine...! Dar cine mă va înțelege? Numai tu şi cu mine cunoaştem limba kazahă în tot regimentul!

— Cheamă comandantul şi cere-l pe Uzdenov. Berghen Uzdenov este de prin aceleaşi locuri cu mine. Djafarov închise apoi ochii, îşi pierdu cunoştința.

— Kuznețov se aplecă asupra postului de radio şi îmbrăcându-şi casca, începu să cheme regimentul.

El îşi amintea că văzuse la postul de comandă al regimentului un tanchist oacheş cu o cască de piele, venit dela o unitate de tancuri să facă legătura.

— Chemați-l la aparat pe tanchistul Uzdenov — ceru Kuznețov, aşteptând cu inima strânsă.

Fasciştii, simțind că forțele companiei slăbiseră, deveneau din ce în ce mai îndrăzneți. Trăgeau cu arme automate asupra casei, aruncau grenade, trăgeau în ferestre cu proiectile. Furişându-se de-a-lungul zidurilor se apropiau mereu.

Ai noştrii răspundeau cu împuşcături rare, păstrând gloanțele pentru ultima luptă.

— Aci Uzdenov, ascult! răsună în cască o voce puternică.

— Aci Kuznețov, prietenul lui Djafarov răspunse Kuznețov în kazahă. Ascultați-mă, ascultați-mă cu atenție. Puteți ajunge la noi prin magazinul universal, direct prin vitrină.... Podeaua este de beton. Este în față, pe locul unde ard trancurile. Răspundeți în Kazahă, am fost interceptați!

— Văd tancurile care ard.

— Nu treceți pe stradă... acolo, sub porțile caselor se află nişte tancuri „tigru", treceți direct prin magazin. Partea lui din spate, dă direct spre curtea noastră.

— Bine, îndată vom fi acolo! — spuse Uzdenov.

Vocea lui puternică mai răsuna încă în urechile lui Kuznețov ca o muzică care-l

îmbărbăta, când uitându-se pe fereastră, el îi văzu pe fascişti.

Veneau din curte spre casă. Trecuseră prin tuburile de canalizare iar acum, uzi, murdari, ca nişte şobolani, căutau să se cațăre pe ferestrele casei, ajutându-se unii pe alții la urcat.

Ne mai având timp să-şi scoată casca, Kuznețov puse mâna pe pistolul automat, dar nu se auzi nicio împuşcătură, nu mai avea gloanțe. El vru să-şi strige tovarăşii, dar toți erau ocupați: contraatacau pe fascişti dinspre stradă.

„De-acu s'a isprăvit"! — se gândi Kuznețov şi-l apucă o astfel de ciudă, încât înfăşcă postul său portativ de radio, pe care-l păzise în tot timpul războiului ca ochii din cap şi-l aruncă cu putere spre căştile inamicilor cu zvastică.

In timpul acesta deasupra capului radiotelefonistului fluerară o mulțime de cartuşe care nimeriră în tavan. Kuznețov fu acoperit cu moloz, ca şi când ar fi nimerit sub un duş de praf.

In vremea asta în curte înainta un tanc sovietic şi, întorcându-şi turela, începu să-i mături pe soldații fascişti de pe ferestre, de pe cornişe, cu focuri puternice.

Apariția lui fu pentru noi un lucru cu totul neaşteptat.

Radiotelefonistul fascist şi-a bătut mult timp capul: „Oare ce cifră folosiseră radiotelegrafiştii ruşi în convorbirea lor?"

Era viclean fascistul, dar vezi că limba kazahă nu o cunoştea. Auzise totul dar nu înțelesese nimic şi nu avusese timp să-i avertizeze pe ai săi. Dacă tancul nostru ar fi întârziat numai cu un singur minut, eroii noştrii ar fi murit cu toții.

Era tancul de comandă al lui Uzdenov, altul nu era la îndemână.

După ce contraatacul fu respins iar Kuznețov îşi reveni, îi păru foarte rău că, în acele momente de încordare spărsese postul său de radio în capul fasciştilor.

— Nu-i nimic, bine că-i întreg capul tău. Căpătăm noi un alt post de radio, prietene — îl linişti Uzdenov şi, uitându-se atent în jurul său, întrebă:

— Nu se poate găsi aici vreun locuşor de unde s'ar putea trage asupra Reichstagului?

Djafarov a putut fi salvat, rănile lui nu erau prea grave. Kuznețov rămase la Berlin, iar Djafarov plecă acasă, cusut binişor de doctori, dar viu şi vesel. El a cântat în tot timpul drumului.

Era însă un cântec deosebit, foarte interesant: cuvintele erau kazahe, iar melodia din Riazan.

Mulți ar fi dorit să ştie despre ce cântă kazahul, dar el nu putea să traducă exact, şi mereu spunea, că dacă ar fi fost Kuznețov el ar fi putut spune, dară Kuznețov rămăsese la datorie.

— Intr'un cuvânt este un cântec frumos despre prietenie — spuse Irgaş şi cânta mai departe. Cânta despre victorie, despre prietenia între popoare care a ajutat atât de mult la victorie.

(Traducere din limba rusă).

Trei victorii

Intre 16-24 Aprilie cei mai buni jucători şi cele mai bune jucătoare din lume au concurat la Utrecht (Olanda) în cadrul celei de a XXII-a ediții a campionatelor mondiale de tenis de masă.

In nicio ediție de până acum n'au participat atât de mulți concurenți. Anul acesta aproape 400 de jucători şi jucătoare din 33 țări reprezentând Europa, Asia, Africa şi cele două Americi şi-au măsurat forțele în măestria jocului cu paleta. Şi iată tocmai de data aceasta echipa reprezentativă de tenis de masă a țării noastre a repurtat 3 victorii deosebit de prețioase. Prima victorie a fost realizată de reprezentativa feminină a Republicii Populare Române, care a reuşit să cucerească pentru a patra oară titlul de campioană mondială pe 1955. La sfârşitul jocului cu Anglia, Marcel Corbillon, a înmânat cupa care îi poartă numele, Angelicăi Rozeanu.

In realizarea acestei victorii precum şi în cucerirea titlului de campioane mondiale la proba de dublu femei, Ella Zeller s'a prezentat excepțional. Ea a reuşit să învingă jucătoare renumite ca Tanaka (Japonia), campioana Angliei Rosalinde Rowe, campioana R. P. Ungare Eva Koczian şi Campioana Scoției Elliot. Iar împreună cu Angelica Rozeanu au învins pe surorile Rosalinde şi Diana Rowe deținătoarele de anul trecut ale titlului de campioane mondiale la dublu femei.

La sfârşit, în ultima zi a campionatelor, maestra emerită a sportului, Angelica Rozeanu, a adus o nouă şi cea de a treia victorie de un răsunet mondial, unică în istoria tenisului de masă, cucerind pentru a şasea oară consecutiv titlul de campioană a lumii.

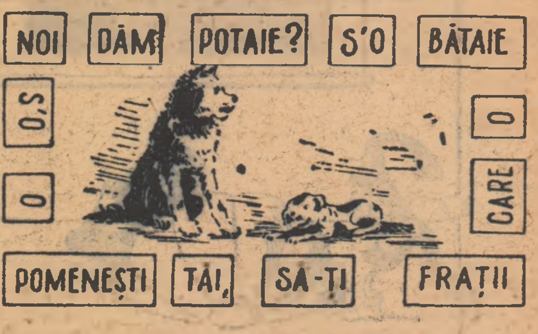
Joc literar

1) — In ce povestire găsiți acest fragment: ...înmuind penița în cerneală, scrie mai departe: „Şi ieri am mâncat scărmăneală. Stăpânul m'a târît de păr în curte şi m'a croit cu cureaua, pentrucă legănam copilul şi n'am băgat de seamă şi am adormit"...

Cine-i autorul povestirii?

2) — Spuneți titlul a trei poezii scrise de Gh. Coşbuc, în care se zugrăvesc fapte şi întâmplări din războiul pentru independența de Stat.

3) — Cine este autorul acestui testament?
Urmaşilor mei, Văcăreşti!
Las vouă moştenire
Creşterea limbii româneşti
Ş'a patriei cinstire!

4) — Potriviți cuvintele cu atenție şi veți căpăta trei versuri dintr'o cunoscută fabulă. Spuneți titlul şi autorul ei.

Redacția şi administrația: Bucureşti Piața Scânteii, tel. 7 61.00, 7.60.10. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POŞTALE şi SECȚIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI.
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin".